

Mál nr. 74/2021

M og
V v/ ábyrgðartryggingar AÁgreiningur um bótaskyldu vegna slyss M við störf hjá A.**Gögn.**

1. Málskot móttakið 23.02.2021 ásamt fylgiskjölum 1-17.
2. Bréf V dags. 11.03.2021.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 16.03.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 13. desember 2018, orðið fyrir slysi við störf hjá A. Slysið hafi atvikast með þeim hætti að M hafi haldið á naglabyssu sem staðið hafi á sér. Skyndilega hafi slaghamar byssunnar skotist fram og í fingur M. Enginn nagli hafi verið í byssunni umrætt sinn og hafi M aðeins verið að sýna starfsmanni á vinnusvæðinu hvernig byssan stæði á sér. Hafi M slasast töluvert við þetta og verið metinn til 14% varanlegrar örorku. M telur að A beri skaðabótaábyrgð á tjóni hans enda megi rekja slysið til ófullnægjandi starfsaðstæðna. V hafi hins vegar hafnað kröfu hans með bréfi dags. 15. september 2020. M hafi fengið byssuna til afnota fyrir um morguninn, en hann hefði einungis notað hana einu sinni áður og þá án þess að fá sérstakar leiðbeiningar um notkun hennar, en X, yfirmaður M, hafi sagt honum fyrir verkum á slysdegi og sagt honum að reyna að vera fljótur við verkið. Byssan hafi svo stamað allan morguninn og M hafi látið Y, smið á sömu starfsstöð, vita af því. Þegar hann hafi svo ætlað að sýna Y byssuna hafi slaghamarinn skotist í fingur hans með fyrrgreindum afleiðingum. Slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu svo sem skylt sé samkvæmt lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og beri A hallann af sönnunarskoti um atvik málsins enda hafi það ekki hlutast til um rannsókn á atvikum og beri því að leggja frásögn M um atvik málsins til grundvallar. Beri A skaðabótaábyrgð á sakargrundvelli þar sem megi rekja slys M til ófullnægjandi starfsaðstæðna, en A hafi útvegað honum vinnutæki sem var í ófullnægjandi ástandi og þar með vanrækt skyldur sínar skv. lögum nr. 46/1980 og reglum settum á grundvelli þeirra. Þá hafi þjálfun og leiðbeiningum til M verið ábótavant. Þá hafi eigandi A, Z, látið M hafa byssuna og látið hann vita að hún ætti það til að standa á sér, og hefðu forsvarsmenn A því vitað af því, en vanrækt að taka byssuna úr umferð. Hefði A sinnt þeim athafnaskyldum sem á fyrirtækinu hvíldu hefði mátt koma í veg fyrir umrætt slys. Sé bótaskylda því fyrir hendi.

Í bréfi V til nefndarinnar er lýst þeirri afstöðu að um óhappatívik hafi verið að ræða. Forsvarsmenn A hafi ekki vitað að byssan mundi standa á sér, og ekkert hafi bent til þess að það mundi gerast. Á slysdegi hafi M starfað í sex ár hjá A og unnið með ýmis verkfæri við störf sín. Þá starfi reynslumiklir verkstjórar hjá A, sem sinni kennslu við notkun verkfæra. Þá er því hafnað að Z hafi látið M hafa byssuna í flýti, enda hafi Z verið á leið erlendis þennan dag og því ekki verið á verkstað. Enn fremur kannist Z ekki við að neitt hafi verið athugað við umrædda byssu. Þá hafi legið sérstaklega á að ljúka þessum verkþætti. Enn fremur hafi yfirmenn verið á staðnum, og hefði M getað leitað til þeirra hefði hann spurningar um verkið. Byssan sé þá enn í notkun, en hafi verið hreinsuð eftir atvikið, og bendi ekkert til bilunar í henni. Jafnvel þó um bilun hafi verið að ræða hefðu starfsmenn A ekki haft vitneskju um það. Er bótaskylda því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M er áréttað að M hafi aðeins einu sinni áður unnið með naglabyssu, en það hafi verið daginn fyrir slysdag, og hafi hann þá ekki fengið neina kennslu eða leiðbeiningar. Þá hafi engir yfirmenn verið á staðnum, og sé það ástæðan fyrir því að M sýndi Y, sem var að störfum á svæðinu, byssuna. Þá er ítrekað að Z hafi látið M hafa byssuna og sagt honum að hún gæti staðið á sér og hefði því átt að vera búin að taka hana úr umferð.

Álit:

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna slyss síns. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á og það hvílir á M að sýna fram á það. Ekki liggur annað fyrir, samkvæmt atvikalýsingu í málskoti, en að M hafi einnig notað umrædda naglabyssu daginn fyrir slysið, án vandkvæða, en hún hafi hins vegar staðið á sér að morgni slyssdags. Gegn neitun A telst því ekki sýnt fram á að yfirmenn M hafi haft vitneskju um að byssan væri biluð og liggur í raun ekki annað fyrir en að hún sé enn í notkun og í lagi, en hafi verið hreinsuð eftir umrætt atvik. Verður það því ekki metið A eða starfsmönnum þess til sakar að M hafi verið fengin umrædd naglabyssu til afnota við störf sín. Ekki var tilkynnt um slys M til Vinnueftirlitsins í samræmi við 1. mgr. 79. gr. laga um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, en óumdeilt er að tilkynning barst ekki fyrir en 3. júní 2019. Verður

Þó ekki talið að sú staðreynd, sem leiðir til þess að A beri hallann af skorti á sönnun um þau atriði sem geti haft áhrif á sakarmat og talin eru óljós, breyti neinu um þessa niðurstöðu, enda greinir aðila í sjálfu sér ekki á um að orsök slyssins hafi verið sú að slaghamar byssunnar skaust óvænt í fingur M eftir að byssan hafði staðið á sér. Þá byggir M jafnframt á því að hann hafi fengið ónógar leiðbeiningar um notkun naglabyssu og verði það metið A til sakar. Við mat á því verður að líta til þess að M hafði á slysdegi starfað hjá A í rúmlega sex ár og hafði jafnframt unnið með umrædda naglabyssu daginn áður, án að því er virðist nokkurra vandkvæða. Verður því ekki talið sýnt fram á að meintur skortur á leiðbeiningum hafi orsakað slys hans og af þeim gögnum sem fyrir nefndinni liggja verður helst ráðið að um hreint óhapp hafi verið að ræða. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni telst því ekki sýnt fram á að slys M verði rakið til atvika sem A verður kennt um og er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans um bætur úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A, hjá V.

Reykjavík 15. apríl 2021

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.